

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 6C/261/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815213286
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Kohútová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3815213286.3

Uznesenie

Okresný súd Prievidza v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Karadžičova 8, P.O. BOX 205, 810 00 Bratislava, proti odporcovi: B. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXX, W., Č. Y., o zaplatenie 2.083,44 eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd vyhlasuje, že nemá právomoc vo veci konať a konanie **z a s t a v u j e**.

Navrhovateľovi Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, **v r a c i a** súdny poplatok vo výške 124,50 eur, ktorý mu bude vyplatený Slovenskou poštou, a. s., IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, po právoplatnosti tohto uznesenia.

Žiaden z účastníkov konania **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodný navrhovateľ Všeobecná úverová banka, a.s., sa návrhom zo dňa 30.06.2015, doručeným súdu dňa 31.07.2015, domáha proti odporcovi zaplatenia 2 083,44 eur z titulu neplnenia si povinností vyplývajúcich mu na základe zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., zo dňa 10.01.2008.

Predmetom konania je pohľadávka navrhovateľa proti odporcovi vyplývajúca zo zmluvy uzatvorenej medzi odporcom ako fyzickou osobou a navrhovateľom ako dodávateľom, ktorá tak má charakter spotrebiteľského právneho vzťahu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom preukázanie okolností popierajúcich zjavný spotrebiteľský charakter tohto právneho vzťahu zaťažuje v konaní navrhovateľa.

Po začatí konania ako i pripustenia zmeny účastníka konania na strane navrhovateľa uznesením č.k. 6C/261/2015-34 zo dňa 07.10.2015, súd z oznámenia OO PZ Prievidza zo dňa 17.12.2015 ako i z lustrácie v registri obyvateľov SR zistil, že odporca sa zdržiava v Č. Y., kde má od 18.07.2012 hlásený trvalý pobyt na adrese I. XXX, W., na ktorej odporca dňa 28.12.2015 ako i 25.01.2016 prevzal poštovú zásielku doručovanú súdom, obsahujúcu návrh navrhovateľa s prílohami a výzvu, aby sa odporca k návrhu navrhovateľa vyjadril písomne v lehote 10 dní, a tiež predvolanie na pojednávanie na deň 19.02.2016.

K riadne doručenému návrhu navrhovateľa sa odporca nijako nevyjadril, pričom k predvolaniu na pojednávanie doručil dňa 18.02.2016 súdu potvrdenie od všeobecného lekára Q.. X. G., Z. K. XXX, XXX XX W., o tom, že odporca sa zo zdravotných dôvodov nemôže dňa 19.02.2016 zúčastniť pojednávania v Prievidzi.

Podľa § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa článku 4 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12.12.2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „nariadenie“), ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

Podľa článku 5 ods. 1 nariadenia, osoby s bydliskom na území členského štátu možno žalovať na súdoch iného členského štátu len na základe kritérií upravených v oddieloch 2 až 7 tejto kapitoly.

Podľa článku 18 ods. 2 nariadenia, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

Podľa článku 19 nariadenia, od ustanovení tohto oddielu sa možno odchýliť len dohodou:

1. dojednanou po vzniku sporu;
2. ktorá umožňuje spotrebiteľovi začať konanie na iných súdoch, než tých, ktoré sú uvedené v tomto oddiele, alebo
3. dojednanou medzi spotrebiteľom a druhým účastníkom zmluvy, ak obaja majú v čase uzavretia zmluvy bydlisko alebo obvyklý pobyt v tom istom členskom štáte, a ktorá udeľuje právomoc súdom tohto členského štátu za predpokladu, že takáto dohoda nie je v rozpore s právnym poriadkom tohto členského štátu.

Podľa článku 26 ods. 1 nariadenia, okrem právomoci založenej na iných ustanoveniach tohto nariadenia má právomoc súd členského štátu vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. Toto kritérium sa neuplatní, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci, alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 24.

Podľa článku 26 ods. 2 nariadenia, vo veciach uvedených v oddieloch 3, 4 alebo 5, v ktorých je žalovaný poisťník, poistený, oprávnený z poistenia, poškodený, spotrebiteľ alebo zamestnanec, súd pred založením si právomoci podľa odseku 1 zabezpečí, aby bol žalovaný poučený o svojom práve namietat absenciu právomoci súdu a o dôsledkoch jeho účasti alebo neúčasti na konaní.

Podľa článku 28 ods. 1 nariadenia, ak je osoba, ktorá má bydlisko v jednom členskom štáte, žalovaná na súde iného členského štátu a nezúčastní sa konania, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc, pokiaľ si právomoc nemôže založiť na ustanoveniach tohto nariadenia.

Pretože konanie vo veci začalo po 10.01.2015, právomoc súdov SR v konaní s cudzím prvkom (v tomto súdnom konaní je cudzí prvok zastúpený tým, že odporca, ktorý je spotrebiteľom, sa trvalo zdržiava v Českej republike, kde mu bol dourčený návrh navrhovateľa na začatie konania a predvolanie na pojednávanie) je potrebné posudzovať podľa nariadenia a to podľa článku 18 a 19 nariadenia, pretože prejednávacia vec je sporom zo spotrebiteľskej zmluvy a uvedené ustanovenie ukladá navrhovateľovi povinnosť uplatniť svoj nárok proti spotrebiteľovi na súde toho členského štátu, v ktorom má odporca (spotrebiteľ) bydlisko. Z hľadiska teritoriálnej a časovej pôsobnosti je zrejmé, že nariadenie sa vzťahuje na oba zmluvné štáty, Českú republiku ako i Slovenskú republiku, a to počnúc od 10.01.2015. Splnená je i podmienka vecnej pôsobnosti nariadenia, pretože ide o spor typovo zo zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, ktorý je vzťahom spotrebiteľským, keďže navrhovateľ dodal odporcovi finančné prostriedky, na ktorých vrátenie sa odporca zmluvne zaviazal, pričom odporca nebol v zmluve identifikovaný ako podnikateľ.

Z doterajších zistení súdu vyplýva, že odporca svoje faktické bydlisko ako miesto, kde sa zdržiava s úmyslom zdržiavať sa tam trvalo, na území Slovenskej republiky nemá, nakoľko trvalý pobyt na adrese v Prievidzi dňa 18.07.2012 ukončil a od 18.07.2012 býva v Č. Y. na adrese I. XXX, W., kde boli odporcovi doručené súdne písomnosti, čo možno považovať za prejav úmyslu trvalého zdržiavania sa odporcu na

tomto mieste. Súd teda zistil, že odporca sa trvalo zdržiava v Č. Y., kde trvalo býva a kde aj prevzal súdom doručovanú zásielku.

Na to, či sú splnené procesné podmienky, za ktorých môže súd konať, je súd povinný v zmysle § 103 ods. 1 O.s.p., prihliadať kedykoľvek počas konania. Medzi základné podmienky konania, za splnenia ktorých môže súd vo veci konať a rozhodnúť, patrí podmienka právomoci súdu.

Európsky súdny dvor vo svojich rozhodnutiach zdôraznil, že nariadenie vo všetkých svojich ustanoveniach, a to i tých, ktoré sa týkajú súdnej príslušnosti (právomoci) smeruje k zachovaniu práva žalovaného účinne sa v konaní brániť. Súčasťou práva účinne sa brániť je prirodzene i právo byť žalovaný pred vhodným súdom. Tým je v zmysle článku 4 ods. 1 nariadenia súd štátu, v ktorom má žalovaný bydlisko. Tento princíp (byť žalovaný pred vhodným súdom) je článkom 18 ods. 2 nariadenia posilnený tak, že v sporoch so spotrebiteľských zmlúv majú obligatórnu príslušnosť súdy štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

Odporca je žalovaný ako spotrebiteľ a v takom prípade sa právomoc súdov konať neposudzuje podľa pravidiel o všeobecnej právomoci podľa článku 4 ods. 1 nariadenia, ale podľa pravidiel o obligatórnej právomoci podľa článku 18 a 19 nariadenia, na základe ktorých právomoc konať vo veci návrhu navrhovateľa majú súdy Českej republiky, keďže súd zistil, že odporca ako spotrebiteľ už v čase začatia tohto súdneho konania mal v registri obyvateľov hlásený trvalý pobyt v Českej republike. Za tohto stavu by Okresný súd Prievidza mal právomoc vo veci konať iba podľa článku 26 ods. 1 nariadenia, t.j. ak by sa odporca konania zúčastnil. Odporca sa však k riadne doručenému návrhu navrhovateľa na výzvu súdu v určenej lehote ani doposiaľ nijako nevyjadril a teda konania vo veci sa odporca nezúčastnil v zmysle článku 26 ods. 1 nariadenia. Právomoc súdov SR (a príslušnosť Okresného súdu Prievidza) preto na ustanoveniach nariadenia založiť nemožno.

Vzhľadom na neodstrániteľný nedostatok podmienok konania spočívajúci v nedostatku právomoci súdu vo veci konať, súd postupujúc podľa článku 28 ods. 1 nariadenia vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a podľa § 104 ods. 1 O.s.p., konanie vo veci zastavil.

O postúpení veci príslušnému orgánu súd nerozhodol, pretože zastavil konanie pre nedostatok medzinárodnej právomoci, pričom mal za to, že právomoc konať v predmetnej veci majú súdy v Českej republike, kde je bydlisko odporcu.

O vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi súd rozhodol podľa § 11 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch tak, že navrhovateľovi vrátil nekrátený súdny poplatok za návrh vo výške 124,50 eur, ktorého vrátenie navrhovateľovi vykoná Slovenská pošta, a. s., po právoplatnosti tohto uznesenia.

Navrhovateľ si v návrhu na začatie konania uplatnil právo na náhradu trov konania, pričom odporcovi, ktorý sa konania nezúčastnil, trovy konania preukázateľne nevznikli. Keďže súd zastavil konanie pre nedostatok právomoci, o trovách konania rozhodol podľa § 151 ods. 1 prvá veta a § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., tak, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.